

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Aventures de noia intrèpida

La historia. Anglaterra, segle XIX. Mary Merryweather és una burgeseta de 13 anys i que havent mort el pare arruïnat, és acollida per l'oncle Sir Benjamin, en una decadent mansió enmig de boscos màgics i perillosos, així Maria s'haurà d'enfrontar a una terrible maledicció que pesa sobre la vall...

La pel·lícula. Vagi d'entrada que la pel·li d'avui ha tardat tres llargs anys, tres, a estrenar-se. No sé ni entenc els motius del retard.

Misteris de la distribució i exhibició en aquest País Retallable (allò de les tises!) que acaba d'heretar el rei Arthur i els cavallers de la Taula Rodona vora els Taroners del pati... Perquè *El secreto de la última luna* és un digníssim film d'aventures femenines (i feministes *avant-la-lettre*) inspirat en la novel·la *The Little White Horse* (*El petit cavall blanc*)

de la britànica Elizabeth de Beauchamp Goudge, crack de la literatura juvenil. Parlem del film? Gabor Csupo (Budapest, 1952) és un especialista en cinema d'animació (*Rugrats*, *Los Simpson*) que un bon dia decideix dirigir un film d'aventures mítiques amb personatges de carn i ossos, i sentiments mesquins, dignes d'un final tan espectacular com allisonador. Li ha sortit un plum-cake aromàtic, digestiu, fibrós, en la millor tradició dels pastissos eurofilmics, de quan la indústria encara no s'havia obert

(massa) de cames davant l'imperi digital. I per fer-ho creïble, allí està Dakota Blue Richards (*La bruja dorada*) exercint de Mary, intrèpida aventurera que acaba sent una Julieta del morro fort, alhora que salva la vall Moonacre de la total extinció. Procurant-li el suport que CiU dona al *gobierno* sabater, trobem la desaprovechada Natasha McElhone, el voluntariós Ioan Gruffudd, i el magmàtic Tim Curry, el paio que va encarnar al *missim* Guillem Shakespeare tele-

El secreto de la última luna

Dir: Gabor Csupo. Int: Dakota Blue Richards, Ioan Gruffud. Regne Unit-França-Hongria, 2008. 100'. JC Alpicat. 2010.

visiu. Poca broma.

La imatge. Mary llençant-se al mar, que se l'engoleix amb golafreria.

La frase. "*La vostra veritable maledicció és la supèrbia*" deixa anar la Mary a la família enfrontada. Per un cantó la Vanitat, per l'altre la Supèrbia. Mares-pares que engendren no pocs fills i filles mediocres.

La recomanació. Ideal per a famílies senceres, o al pes, és a dir, per separat, que vulguin tastar aromes més o menys artesanals.